

мья си братъ. Третійтъ, *Аспарухъ* (ок. 679 г.) оправя пѣтя си кѣдѣ устьето на Дунава. Четвъртыйтъ, името му не са знае, упѣтва са въ Панноніа (днесъ Унгарія), дѣто съ съгласіето на Обрытъ (*Авары*, заселва са на р. Тисса и Мароша. Четвъртата тѣзи дружина отъ най-напредъ дѣйствувала отдѣлно, като са намѣрвали въ враждебны отношенія съ Обрытъ, тогашнытъ владѣтели на Панноніа, но слѣдъ нѣколко време не закъснѣла да стане едно съ аспаруховата дружина при долній Дунавъ. А петыйтъ сынъ Кубратовъ, *Алцеко* на име, отишелъ еще по-къмъ западъ, къмъ Равена и Пентаполь (въ Италія).»

За послѣднія този Кубратичъ ето какво намѣр-
вамы записано у западнытъ историцы: «Като стигна въ Павія, безъ да притѣсни ни най-малко жителитѣ прѣзъ мѣстата дѣто преминѣ, Алцеко поднесе своитѣ услуги на Гримоалда, Ломбарскый царь, като му обѣяви, че ще са засели съ народа си въ страната, която му той назначи. Гримоалдъ го пріе твърдѣ благосклонно, и съ омыслъ—че може да направи услуга на сына му Римоалда, Херцогъ Беневентскый, който са заплашвалъ отъ Римлянытъ, тогазъ господари на Неаполь, — испрати Алцека съ неговытъ Българи до сына си, съ заповѣдъ да имъ даде земи отъ херцогството на Беневентъ. Римоалдъ, по заповѣдта бащина си, назначи имъ нѣколко градове, между другытъ и Сепиномъ, Баяномъ и Изернія; по съвременно накара Алцека да остави титлата *Херцогъ*, която види са да е носялъ по-напредъ, и да са благодари само на титлата на *Gastaldus*, сир. Графъ, която носяли сичкытъ графове подчинены на херцогъ Беневентскый ⁽²⁵⁾.

Тѣй нѣколко Българи са заселихъ въ реченното херцогство, дѣто въ разстояніе на много вѣкове о-

(25) Paul Diacon L. V; c. 11.